

OKRESNÁ PROKURATÚRA MICHALOVCE
Nám. Slobody 3, 071 01 Michalovce 1

Číslo: Pv 744/18/8807-41
EEČ: 2-66-289-2019

Michalovce 02.04.2019

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: zločin: porušovanie domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a, odsek 3 písmeno a Trestného zákona
prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona
prečin: poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX 3551/60 XXXXX
povolanie: bez pracovného pomeru
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- zločin: porušovanie domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a, odsek 3 písmeno a Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci
- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci
- prečin: poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa XXXXX v čase okolo XXXXX prišiel pred rodinný dom č. XXXXX na ulici XXXXX v XXXXX, kde sa začal opakovane vyhrážať smrťou poškodenej XXXXX, nar.

XXXXX, trv. bytom 1440/6, XXXXX, ktorá bola v tom čase na návšteve v dome u svojej vnučky XXXXX, nar. XXXXX, trv. bytom XXXXX č. 1805/8, XXXXX, následne násilím vyrazil uzavreté vchodové dvere a vošiel do interiéru predmetného domu a dostal sa až do chodby pri kuchyni, kde sa ďalej opakovane vyhrážal smrťou tam prítomnej poškodenej XXXXX slovami: „Ja ce zabijem ty kurvo stará, ty mi život rozbíjaš!“, kde poškodená na svoju obranu pohrozila páchatelovi kuchynským nožom, páchatel na to odišiel von pred dom a tam sa ďalej opakovane vyhrážal poškodenej zabitím, čím týmto konaním poškodenej XXXXX, nar. XXXXX spôsobil škodu poškodením zárubne a vchodových dverí vo výške 306,- €,

Okresnému úradu XXXXX, odboru všeobecnej a vnútornej správy,

pretože výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa Odboru kriminálnej polície, Okresného riaditeľstva PZ XXXXX vydanom pod č. XXXXX dňa XXXXX bolo podľa § 199 ods. 1 Tr. poriadku začaté trestné stíhanie vo veci prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v predmetnom rozhodnutí policajta.

Následne uznesením vyšetrovateľa Odboru kriminálnej polície, Okresného riaditeľstva PZ XXXXX vydanom pod č. XXXXX dňa XXXXX bolo podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku vznesené obvinenie XXXXX, nar. XXXXX v XXXXX, pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Uvedený skutok bol následne vyšetrovateľom PZ prekvalifikovaný na zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona a po vypracovaní odborného vyjadrenia stanovujúceho výšku škody došlo k ďalšiemu prekvalifikovaniu konania obvineného zahŕňajúce aj prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona.

Vyšetrovateľ PZ po skončení vyšetrovania predložil prokurátorovi vyšetrovací spis s návrhom na podanie obžaloby na obvineného XXXXX.

Vyhodnotením všetkých dôkazov obsiahnutých vo vyšetrovacom spise som dospel k záveru, že návrh vyšetrovateľa PZ na podanie obžaloby na obvineného nie je dôvodný, nakoľko preskúmaním predloženého spisového materiálu som zistil, že výsledky vyšetrovania v predmetnej trestnej veci odôvodňujú postúpenie veci príslušnému orgánu, nakoľko nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Obvinený XXXXX vypovedal, že dňa XXXXX v čase okolo 11.00 h prišiel na adresu XXXXX č. 8 v XXXXX, kde vykopol dvere na rodinnom dome jeho bývalej družky, do domu však nevošiel a následne odstúpil na asi 15 metrov na ulicu, kde

vulgárne kričal na babku svojej družky – XXXXX a tiež jej kričal že ju dedkov brat vyhral v kartách, smrťou sa jej však nevyhrážal. K skutku ďalej uviedol, že mu bolo veľmi zle z toho, že jeho družka nie je v dome a je tam jej babka, pričom večer pred skutkom užil celý balík liekov Xanax a 16 tabliet lieku Stilnox, pretože mu bolo ťažko za rodinou, teda družkou. XXXXX následne vyšla z domu a v rukách mala kuchynské nože. Ďalej k veci uviedol, že potom odišiel za svojou družkou XXXXX do práce, dvere však boli zamknuté a potom čo na miesto prišlo policajné auto, sadol si k policajtom.

Poškodená XXXXX vo svojom výsluchu uviedla, že bola v dome svojej vnučky XXXXX, pričom začula z ulice krik a z vonku počula ako na ňu XXXXX kričí, že ju zabije. XXXXX potom rozkopol dvere a vošiel do domu, pričom na ňu stále kričal, že ju zabije, preto vzala z kuchyne nôž a postavila sa proti nemu, XXXXX následne vybehol von z domu a stále vykrikoval. Uvedenú skutočnosť oznámila na linku 158. Vyhrážky XXXXX brala vážne a mala reálnu obavu o svoj život a zdravie, ako aj o zdravie a život svojej vnučky a pravnučky. Vo svojom ďalšom výsluchu doplnila svoju výpoveď, pričom zotrvala na svojich tvrdeniach o tom, že XXXXX rozkopol hlavné dvere domu a vošiel dnu do domu, doplnila však, že neberie vážne konanie XXXXX, ku ktorému uviedla, že je ako decko, má veľký jazyk a bude kričať, fyzicky však nikomu neublíži. K vyhrážkam zo strany XXXXX uviedla, že mu nerozumela čo presne hovoril, nakoľko XXXXX stále šušle a ona mu nikdy nerozumie. K XXXXX a svojej vnučke menovaná ďalej uviedla, že obaja mali spolu pekný vzťah, avšak vnučke dohovárala, nech sa s ním rozíde, nikdy však menovanému nechcela zle a vzájomne sa rešpektovali. Náhradu škody nežiadala.

Poškodená XXXXX k veci uviedla, že jej volala jej dcéra XXXXX, ktorá bola rozrušená a povedala jej, že jej otec XXXXX vošiel do domu a vykrikoval na babku, následne povedala svojim kolegyniam aby zamkli dvere. V ten deň sa s XXXXX nestretla. K XXXXX ďalej uviedla, že sa s ním rozišla, je to jej bývalý druh s ktorým žila 11 rokov a majú spolu dcéru, menovaný sa však nevie zmieriť s ich rozchodom a chce aby zase žili spolu. Vo svojom ďalšom výsluchu uviedla, že deň pred uvedeným incidentom zistila, že jej druh XXXXX si cez internet píše s inými ženami, prečo sa pohádali a povedala mu, že ho viac nechce vidieť. Na ďalší deň jej písal, nedalo sa to však prečítať a následne jej telefónom bolo oznámené, že XXXXX rozkopol dvere na dome. V tom čase bola v práci, kde sa zamkla a volala policajtov, nie však zo strachu z XXXXX, ale nechcela mať v práci hanbu, nakoľko tam pracovala len 2 týždne a XXXXX by tam plakal. Ďalej uviedla, že bola nahnevaná a ako každá žena sa chcela pomstiť, preto volala políciu, že sa ho bojí, pričom chcela, aby bol XXXXX zavretý na 2 dni, aby sa poučil. Svoje konanie ľutuje, pretože XXXXX by nikomu neublížil. K XXXXX ďalej uviedla, že mal oprávnenie chodiť a zdržiavať sa v jej dome, v dome boli každý deň, mal aj kľúče od domu a mohol sa v tomto dome neobmedzene pohybovať. Po poučení poškodená nedala súhlas na trestné stíhanie svojho druha XXXXX, náhradu škody nežiadala.

Na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie bol vyšetrený duševný stav obvineného XXXXX a súčasťou spisového materiálu tak je aj znalecký posudok XXXXX, ktorý u obvineného XXXXX konštatoval emočne nestabilnú poruchu osobnosti. Jeho rozpoznávacie schopnosti v čase spáchania skutku znalec hodnotil ako zachované v plnom rozsahu, ovládacie schopnosti znalec ohodnotil ako nepodstatnou mierou znížené. Obvinený tak v čase spáchania skutku mohol

rozpoznať nebezpečenstvo svojho protiprávneho konania a mohol svoje konanie ovládať. Znalec vo svojom posudku ďalej uviedol, že u XXXXX nezistil poruchu či chorobu, kvôli ktorej by jeho pobyt na slobode mal byť nebezpečný pre spoločnosť. U obvineného ide podľa znalca o trvalú negatívnu povahovú osobnostnú odchýlku.

Súčasťou spisového materiálu je aj odborné vyjadrenie stanovujúce výšku škody na poškodených vstupných dverách rodinného domu na sumu 306,- €.

Podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona sa trestného činu porušovania domovej slobody dopustí ten, kto neoprávnene vnikne do obydľia iného alebo tam neoprávnene zotrúva, čin spácha závažnejším spôsobom konania a voči chránenej osobe.

Objektom tohto trestného činu je domová sloboda zaručená Ústavou SR. V zmysle § 122 ods. 5 Tr. zákona je trestný čin spáchaný v obydľí, ak je spáchaný v dome alebo byte iného alebo v iných priestoroch slúžiacich na bývanie vrátane priestorov a pozemkov k nim patriacim, ak sú ako súčasť obydľia uzavreté.

K uvedenému poznamenávam, že z výpovede poškodenej XXXXX jednoznačne vyplynulo, že XXXXX mal oprávnenie zdržiavať sa v jej dome, mohol sa po ňom neobmedzene pohybovať a od tohto domu mal aj kľúče.

Skutková podstata prečinu poškodzovania cudzej veci je upravená v ustanovení § 245 ods. 1 Tr. zákona. Podľa uvedeného paragrafu kto zničí, poškodí alebo urobí neupotrebitelnou cudziu vec a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Objektom uvedeného trestného činu je vlastnícke právo, konkrétne neporušenosť a použiteľnosť veci. Predmetom útoku je preto cudzia vec.

Podľa § 130 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona sa vecou na účely tohto zákona rozumejú hnutelná vec alebo nehnuteľná vec, byt alebo nebytový priestor, zviera, ak z jednotlivých ustanovení tohto zákona nevyplýva niečo iné.

Konanie spočíva v tom, že páchatel' vec zničí, poškodí alebo urobí neupotrebitelnou. Hodnota poškodenej veci nie je rozhodujúca. O trestný čin však pôjde len vtedy, ak bude spôsobená malá škoda, čo v zmysle ustanovenia § 125 ods. 1 Tr. zákona je suma prevyšujúca 266 eur. Taká škoda musí byť spôsobená na cudzom majetku.

Jedným z kvalifikačných znakov naplnenia skutkovej podstaty prečinu poškodzovania cudzej veci ako z vyššie uvedeného vyplýva, je tak spôsobenie malej škody na cudzom majetku. Výška škody je tak jedným z kritérií určujúcich trestnosť skutku, resp. jedným zo znakov skutkovej podstaty trestného činu.

Podľa § 126 ods. 3 Tr. zákona ak nemožno určiť výšku škody, alebo ujmy ani jedným zo spôsobov podľa ods. 1 a 2 uvedeného ustanovenia, alebo ak sú vážne pochybnosti o správnosti výšky škody, alebo takto určenej ujmy, určí sa jej výška na podklade odborného vyjadrenia, alebo potvrdenia právnickej osoby, ktorej pôsobnosť alebo predmet činnosti poskytuje záruku objektívnosti určenia škody alebo ujmy, inak sa výška škody určí na podklade znaleckého posudku. Aplikovaním tohto

ustanovenia policajtom tak do spisového materiálu bolo zabezpečené vyčíslenie škody, ktorá nastala poškodením dverí rodinného domu XXXXX a z ktorého vyplýva, že škoda v tomto prípade predstavuje sumu 306,- €.

Podľa § 211 ods. 1 Tr. poriadku trestné stíhanie pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona proti tomu, kto je vo vzťahu k poškodenému osobou, voči ktorej by mal poškodený ako svedok právo odoprieť výpoveď, možno začať a v už začatom trestnom stíhaní pokračovať iba so súhlasom poškodeného.

Právo odoprieť výpoveď ako svedok má príbuzný obvineného v priamom rade, jeho súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (§ 130 ods. 1 Tr. poriadku).

Svedok - poškodená XXXXX vo svojom výsluchu nedala súhlas na trestné stíhanie svojho druhu XXXXX pre prečin poškodzovania cudzej veci a využila tak svoje dispozičné právo poškodeného.

Podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona sa prečinu nebezpečného vyhrážania dopustí ten, kto sa inému vyhráza smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu.

Podľa § 8 Tr. zákona trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zákona nejde o prečin ak vzhľadom na spôsob vykonania činu, jeho následky, okolnosti za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

V tejto súvislosti je nevyhnutné uviesť, že na to, aby bolo možné konkrétne konanie páchatel'a posudzovať ako konkrétny trestný čin, musí konanie páchatel'a napĺňať všetky formálne, ako aj materiálne znaky skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu. Skutková podstata trestného činu teda predstavuje súhrn znakov vytvárajúcich typizáciu určitého ľudského správania ako konkrétne legislatívne vyjadrenie určitého trestného činu.

Pre naplnenie znakov trestného činu teda podľa tejto zákonnej definície musia byť splnené dve podmienky. Prvou je, že musí ísť o protiprávny čin a druhou, že jeho znaky musia byť uvedené v Trestnom zákone. V zásade sa pritom predpokladá, že čin, ktorý vykazuje znaky uvedené v skutkovej podstate trestných činov uvedených v osobitnej časti Trestného zákona, je aj protiprávny. Pod pojmom „znaky uvedené v Trestnom zákone“ sa rozumejú znaky objektívnej i subjektívnej povahy, ktoré obsahujú jednotlivé skutkové podstaty trestných činov obsiahnutých v Trestnom zákone.

Objektívna stránka trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona spočíva vo vyhrážkach páchatel'a inej osobe smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, a to takým spôsobom, že to u takejto osoby môže vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia, pričom dôvodnou obavou sa rozumie vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo zla, ktorým je vyhrážané.

Pri danom prečine pritom vždy treba brať do úvahy okolnosti prípadu, spoločné správanie páchatel'a a obeť pred spáchaním skutku a po spáchaní skutku nevynímajúc. Prihliadať je potrebné aj na to, ako subjektívne pociťuje ujmu ten, voči ktorému vyhrážka smeruje. Na vyvodenie trestnej zodpovednosti za posudzovaný prečin sa obligatórne teda nevyžaduje reálne fyzické spôsobenie ujmy, avšak musí ísť o vyhrážky alebo iné konanie takej intenzity a kvality, že dôvodne vzbudzujú obavu o život, resp. zdravie iného, pretože reálne hrozí, že dôjde bezprostredne k ich uskutočneniu, pričom nie je možné sa obmedziť len na vlastný obsah slovného vyhlásenia páchatel'a, ale výroky je potrebné hodnotiť v spojení s ďalším jeho konaním.

Preto je v tejto súvislosti nevyhnutné tieto vyhrážky starostlivo posudzovať a odlišovať od prejavov, pri ktorých ide iba o použitie silných slov bez spôsobilosti vzbudiť u inej osoby dôvodnú obavu o jej život, resp. zdravie.

Pokiaľ teda ide o konanie obvineného je potrebné v súlade s vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami prihliadať na povahu a charakter vyslovených vyhrážok, ako aj na skutočnosť, do akej miery sú vyhrážky obvineného schopné vzbudiť dôvodnú obavu poškodeného z ich uskutočnenia. Uvedené je potrebné vyhodnotiť so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu a nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 Tr. zákona treba odlišiť od prejavov, pri ktorých v skutočnosti nejde o konanie dosahujúce intenzitu trestného činu.

V posudzovanom prípade z vykonaného dokazovania vyplýva, že obvinený XXXXX počas svojho výsluchu v procesnom postavení obvineného poprel spáchanie skutku. Svedok – poškodená XXXXX, voči ktorej sa obvinený mal dopustiť protiprávneho konania, po vydaní uznesenia o vznesení obvinenia podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku svoju výpoveď potvrdila, vo svojom ďalšom výsluchu však konanie obvineného bagatelizovala a výslovne uviedla, že obvinenému nerozumela, pričom jeho konanie neberie vážne.

Vzhľadom na novú dôkaznú situáciu, ktorá nastala v priebehu vyšetrovania, keď poškodená XXXXX opisuje len vulgárne nadávky zo strany obvineného, ktorého neberie vážne, nakoľko podľa jej vyjadrenia by obvinený XXXXX nebol schopný nikomu fyzicky ublížiť, možno konštatovať, že v trestnom konaní nebol zistený a ani produkovaný ďalší dôkaz mimo skoršej výpovede poškodenej.

Po zhodnotení výsledkov prípravného konania tak naplnenie vyššie uvedenej skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania nemožno konštatovať, nakoľko už zo správania samotnej poškodenej, ktorá negovala svoje vážne a skutočné obavy o svoj život a zdravie vyplýva, že nedošlo ku spáchaniu vyššie uvedeného prečinu.

Za danej dôkaznej situácie tak v súčasnom štádiu konania nebolo nijakým spôsobom preukázané, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania, pokiaľ ide predovšetkým o jeho objektívnu stránku, keďže v konaní nebolo dostatočným spôsobom preukázané, že došlo k právne relevantnému následku.

Z uvedených dôvodov som s prihliadnutím k vyššie uvedenému a na základe vyhodnotenia výsledkov dokazovania dospel k záveru, že závažnosť činu je nepatrná

a teda tento čin nie je prečinom.

Je preto možné konštatovať, že vykonaným dokazovaním v priebehu prípravného konania nebolo náležite preukázané, že konaním obvineného XXXXX by boli naplnené zákonné znaky trestných činov, pre ktoré mu bolo vznesené obvinenie, alebo ktoréhokoľvek iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Tr. zákona, resp. pri naplnení znakov trestného činu nebol poškodeným udelený súhlas na jeho trestné stíhanie.

S ohľadom na popisované okolnosti však nemožno opomenúť, že istá miera narušenia medziľudského spolunažívania tu nastala, keďže poškodenou XXXXX a poškodenou XXXXX bola uvedená udalosť oznámená orgánom Policajného zboru. Hrubým správaním opísaným XXXXX teda mohlo dôjsť k narušeniu občianskeho spolunažívania a preto by konanie XXXXX mohlo byť posúdené ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, k prejednaniu ktorého je príslušný Okresný úrad XXXXX, odbor všeobecnej vnútornej správy.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa ustanovenia § 214 ods. 1 Tr. poriadku prokurátor postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Vyššie citovaným ustanovením sa upravuje postup, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol príslušný orgán posúdiť ako priestupok, iný správny delikt, alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, priestupok proti občianskemu spolunažívaniu spácha ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

V prípade, ak teda orgán činný v trestnom konaní dospeje k záveru (a to aj po začatí trestného stíhania, eventuálne aj po vznesení obvinenia), že posudzovaný skutok nevykazuje zákonné znaky žiadneho trestného činu, avšak tento by mohol mať znaky priestupku, je daná jeho povinnosť postúpiť vec príslušnému správnomu orgánu.

Vychádzajúc z uvedeného bolo v rozsahu stanovenom v § 2 ods. 10 Tr. poriadku zistené, že neboli naplnené formálne znaky objektívnej stránky skutkovej

podstaty trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 194 Tr. zákona, rovnako tak ani prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona a poškodenou nebol udelený súhlas na trestné stíhanie obvineného vo veci prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 Tr. zákona.

S poukazom na vyššie uvedené okolnosti možno konštatovať, že na základe uvedeného skutok, ktorého sa dopustil obvinený, nie je možné kvalifikovať ako trestný čin, je ho však možné posúdiť ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, na prejednanie ktorého je v zmysle § 52 ods. 1 a § 55 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov vecne a miestne príslušný Okresný úrad XXXXX, odbor všeobecnej vnútornej správy.

Vzhľadom na takto ustálený skutkový stav mám za to, že predmetné konanie obvineného po komplexnom zhodnotení všetkých dôkazov nemožno kvalifikovať ako žiadny trestný čin uvedený v osobitnej časti Tr. zákona, avšak vzhľadom k výsledkom trestného konania som toho názoru, že k určitému protiprávnemu konaniu zo strany obvineného XXXXX došlo a toto konanie bude predmetom prejednávania pred príslušným orgánom.

Zohľadniac všetky vyššie uvedené skutočnosti som preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Vladimír Straka
prokurátor